

Προικοννήσου Ιωσήφ: Ο Ευαγγελισμός δεν ήταν μια υπόθεση που αφορούσε μόνο την Παναγία,

Αυτή είναι η Μαριάμ,

η Παναγία, η κόρη του Ιωακείμ και της Άννας, το μεθόριο ανάμεσα στην κτίση και τον Κτίστη, το ακρότατο σύνορο ανάμεσα στον Θεό και τη δημιουργία Του.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Κατανυκτική Αγρυπνία τελέσθηκε την Τρίτη 24 Μαρτίου με την αφορμή της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς. Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία, χοροστάτησε, ιερούργησε και κήρυξε, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ.

Ο Σεβασμιώτατος, μιλώντας στον κατάμεστο από πιστούς Ναό για την μεγάλη πανήγυρη, σημείωσε ότι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, σημαίνει σάρκωση του προαιώνιου Υιού και Λόγου του Θεού. Σημαίνει πραγμάτωση της αρχαίας βουλής και εισαγωγή του Πρωτότοκου στην οικουμένη.

Κι έτσι σήμερα, συνέχισε, καλείται ο πιστός λαός να έρθει να κυκλώσει τη «Παγκόσμιον δόξαν». Καλείται να έρθει να καταθέσει τον σεβασμό, την ευλάβεια, την αγάπη και την αφοσίωση του, «στον ΑΝΘΡΩΠΟ». Αυτή είναι η Μαριάμ, η Παναγία, η κόρη του Ιωακείμ και της Άννας, το μεθόριο ανάμεσα στην κτίση και τον Κτίστη, το ακρότατο σύνορο ανάμεσα στον Θεό και τη δημιουργία Του.

Και όπως είπε ο Σεβασμιώτατος:

«Μια κοπέλα νεαρής ηλικίας, περίπου 16 χρόνων ήταν κατά την ώρα του Ευαγγελισμού. Μια κοπέλα ή ένα αγόρι σ' αυτήν την ηλικία, είναι «πάνω στην τρέλα τους». Ετούτη όμως η κόρη της Ναζαρέτ, ήταν με όλη τη σωφροσύνη του κόσμου, με όλη την αγνότητα του κόσμου, με όλη την παρθενία του κόσμου, με όλη την σοβαρότητα του κόσμου, με όλο τον φόβο Θεού που θα μπορούσε να αποκτήσει κάποιος.

Ήταν ένας άνθρωπος, που έφερε τη σφραγίδα της δωρεάς και της χάριτος, από την ώρα της γεννήσεως Της. Η οποία μπορεί μεν να έγινε κατά τους ανθρωπίνους νόμους, παρά τούτα ήταν καρπός χάριτος. Έρχεται λοιπόν 16 χρόνων, με όλες τις χάρες του Θεού πάνω Της. Και με μια προδιάθεση αγιότητας, η οποία αυξήθηκε και καλλιεργήθηκε στον ύψιστο βαθμό που μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο, τα χρόνια τα οποία έζησε αφιερωμένη, από 3 ετών, στα Άγια των Αγίων.»

Τότε η Θεοτόκος πράγματι φωτίστηκε από την φωτιστική Χάρη του Αγίου Πνεύματος, αγιάστηκε από την αγιαστική Χάρη, καθαρίστηκε από τις συνέπειες του προπατορικού αμαρτήματος και ήταν σκευός έτοιμο να δεχθεί μέσα του τον θείο Μαργαρίτη.

Όπως είπε πολύ χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, αιώνες, χιλιάδες χρόνια είχε απλωμένο το χέρι Του ο Θεός και περίμενε να βρει τον άξιο άνθρωπο να συνεργαστεί μαζί του, για να μπει στην οικουμένη ο πρωτότοκος Υιός Του, ο Χριστός.

Περίμενε τη συνεργασία των ανθρώπων, ποιος θα απλώσει το χέρι. Που υπήρχε τόση αγνότητα, τόση καθαρότητα, τόση τιμιότητα, τόση ευθύτητα, τόση αγιοσύνη, τόση αρετή, τόση παρθενία. Περνούσαν οι αιώνες, οι χιλιετίες. Και φθάσαμε στην Κόρη της Ναζαρέτ. Αυτή τα είχε όλα.

Είχε κι ένα ακόμα το οποίο ήταν επίσης απαραίτητο για την συνεργασία του Θεού με τον άνθρωπο, για την εισαγωγή του Πρωτότοκου στην οικουμένη και τη σωτηρία της ανθρωπότητας και του κόσμου. Κι αυτό ήταν η συναίνεση, η υπακοή, η συμφωνία. Με εκείνον τον φοβερό λόγο που είπε η Μαρία «γένειτο μοι κατά το ρήμα Σου», που ήταν φωνή δυνάμεως.

Από εκείνη την ώρα, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, λύθηκαν τα χέρια του Θεού και έγινε η προαιώνια βουλή, πράξη ακαριαία. Και συνέχισε:

«Προσελήφθη η ανθρώπινη φύση και εθεώθη με την αντίδοση των θείων και ανθρωπίνων ιδιωμάτων και αγιάστηκε. Και ο άνθρωπος πλέον, κέρδισε την αιωνιότητα, την αιώνια ζωή. Διότι πλέον καθένας μας, μπορεί να εγκεντρίζεται τον Θεάνθρωπο Ιησού με την βάπτισή του, με την ζωή της Εκκλησίας, την κοινωνία των αχράντων μυστηρίων, την προσευχή.

Και να είναι ένα ζωντανό κύτταρο του θεανδρικού Σώματος του Κυρίου και η μερίδα Του στα δεξιά του Πατρός. Και αυτό σημαίνει να είμαι χριστιανός. Σημαίνει μερίδα Χριστού, κύτταρο του Σώματός Του.»

Και πως και που γίνεται αυτό το θαύμα, αναρωτήθηκε. Μέσα στην Εκκλησία. Η Εκκλησία είναι εικόνα της Παναγίας και η Παναγία είναι εικόνα της Εκκλησίας. Όπως στην Παναγία μέσα εκυοφορήθη και ήρθε άνθρωπος ο Χριστός, έτσι και στην Εκκλησία μέσα κυοφορούμεθα από την βάπτισή μας και μετά, για να γίνουμε κατά Χάριν θεάνθρωποι.

Με τα άγια μυστήρια, την προσευχή, την άσκηση, την μελέτη των Αγίων Γραφών, με τις υπομονές μας στα δύσκολα της ζωής και όλα τα πνευματικά μέσα που μας δίνει η Εκκλησία. Οι υπομονές και η αγάπη που θα δείξουμε, θα είναι η ολοκλήρωση της προσπάθειας που γίνεται μέσα από τα άγια μυστήρια και τη ζωή της Εκκλησίας.

Και ολοκλήρωσε την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ:

«Και τότε θα καταλάβουμε, ότι ο Ευαγγελισμός δεν ήταν μια υπόθεση που αφορούσε μόνο την Παναγία. Αφορούσε και εμάς. Όπως και η Σάρκωση του Λόγου, ο Σταυρός, η Ανάσταση Του Κυρίου αφορούν και εμάς. Όπως και η Ανάληψη Του αφορά κυρίως εμάς. Ανέβασε το ανθρώπινο σώμα και την ανθρώπινη ψυχή. Κι εκεί μέσα είναι που είμαστε όλοι μας.

Κι όλη αυτή ευλογία ξεκίνησε από την ταπεινή πόλη της Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, σαν σήμερα, κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού.»

Καθ' όλη τη διάρκεια της αγρυπνίας, οι πιστοί που συμμετείχαν, είχαν την μεγάλη ευλογία να προσκυνήσουν την θαυματουργή ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας και το ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας. Τα δύο ιερά σεβάσματα, φιλοξενούνται στο Ναό με αφορμή τις εορταστικές εκδηλώσεις «Ευαγγελίστρια 2015» και θα παραμείνουν έως την Κυριακή 29 Μαρτίου.

Την ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Προικοννήσου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.